

Dosarul nr. 2ra-1882/18

Prima instanță - Judecătoria Cahul, sediul Central (D. Fujenco)

Instanța de apel - Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

Î N C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Arnaut Alexandru, în interesele lui Iuteș Nicolae,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuteș Nicolae împotriva lui Petrov Boris și Levințchi Vitali cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de Iuteș Nicolae și menținută hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 16 martie 2017, Iuteș Nicolai s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Petrov Boris și Levițchii Vitalii solicitând încasarea în mod solidar a sumei de 61 936 lei cu titlu de prejudiciu material, 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, 2760 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei și 300 euro cu titlu de pentru asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a reiterat că la 04 decembrie 2015, aproximativ la 16.30 pe drumul R-34 a avut loc accidentul rutier. Vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Petrov Boris, care conducea mijlocul de transport marca "Dacia Logan" și ieșind de pe drumul secundar la drumul principal, a săvârșit tamponarea mijlocului de transport marca "VW Passat", care se deplasa pe drumul principal, condus de Iuteș Nicolae.

Vina lui Petrov Boris în săvârșirea accidentului rutier s-a demonstrat prin sentința irevocabilă a Judecătoriei Cahul din 14 septembrie 2016, potrivit căreia Petrov Boris a fost condamnat în baza art. 264 alin.(l) Cod Penal la amendă în mărime de 3000 lei și liberat de la executarea pedepsei în temeiul Legii amnistiei.

Reclamantul invocă că în rezultatul ciocnirii automobilelor, autovehiculului de model "VW Passat" i-au fost cauzate defecțiuni tehnice. Conform raportului de expertiză nr.281216 AR din 30 decembrie 2016 suma totală a prejudiciului material, cauzat automobilului "VW Passat", constituie 61 936 lei.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Iuteș Nicolae a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Petrov Boris în beneficiul lui Iuteș Nicolae 1000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, 1000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a încasat de la Petrov Boris în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei. În rest acțiunea s-a respins, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că reclamantul Iuteș Nicolae nu este proprietarul mijlocului de transport de model Volkswagen Passat, care a fost deteriorat în urma accidentului rutier și astfel nu poate pretinde recuperarea pagubei, deoarece paguba a nu i-a fost pricinuită lui, ci unei alte persoane.

Procura din 15 decembrie 2014, deținută de Iuteș Nicolae la momentul producerii accidentului rutier îi acordă doar dreptul de a se folosi de mijlocul de transport nu și de al reprezenta.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral instanța a constatat că suma de 20000 de lei, este excesivă, și astfel a acordat suma de 1000 de lei, pe care o consideră rezonabilă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 ianuarie 2018, Iuteș Nicolae a declarat apel împotriva hotărârii din 12 decembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central, solicitând casarea hotărârii menționate și admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul a fost respins apelul declarat Iuteș Nicolae și menținută hotărârea din 12 decembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

La 20 iulie 2018, avocatul Arnaut Alexandru, în interesele lui Iuteș Nicolae, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 12 decembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Ca temei de drept recurent a invocat prevederile art. 432 alin. (3) lit. d) Cod de procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Recurentul a menționat că la examinarea apelului instanța de apel a aplicat greșit normele de drept procesual.

La momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model Dacia Logan, condus de către Petrov Boris, era asigurat la Compania de Asigurare „Moldasig” Societate pe Acțiuni. Astfel, prin soluția emisă sunt afectate și drepturile Companiei de Asigurare „Moldasig” Societate pe Acțiuni, care urma a fi atrasă în proces.

A indicat că instanța de apel nu a reținut corect toate circumstanțele pricinii și astfel decizia este neîntemeiată și nemotivată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 mai 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a invocat că copia decizie motivate a recepționat-o la 11 mai 2018.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expediat copia deciziei motivate participanților la proces, la 25 mai 2018 (f.d.116).

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 20 iulie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o

anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Arnaut Alexandru, în interesele lui Iuteș Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Arnaut Alexandru, în interesele lui Iuteș Nicolae.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari